گفت‌وگو

قرارگاه سجادیه پیشرو در آبرسانی

قرارگاه سجادیه بابل یکی از صدها هیات مذهبی و جهادی کشور است که پیشتر از بقیه هیات‌ها خود را بلوچستان رسانده و بخش عمده‌ای از کار آبرسانی را تا به امروز دست گرفته و به سرانجام رسانده. قرارگاه سجادیه فعالیت مذهبی خود را از یک محفل کوچک در بابل و با برگزاری بزرگداشت برای شهدای این شهرستان آغاز کرد. شهدا انگار خودشان به این هیات محلی کوچک برکت دادند تا جایی که به یکی از بزرگترین هیات‌های جهادی کشور تبدیل و ردپایش در بیشتر عرصه‌های جهادی و امدادرسانی مشاهده شود؛ از امدادرسانی به زلزله‌زدگان سرپل ذهاب گرفته تا خدمت‌رسانی به زوار اربعین در سال‌های گذشته که استقرار بزرگترین درمانگاه در جاده نجف-کربلا را در سه سال گذشته به نام خود ثبت کرد. امروز هم که نامش در زمره یکی از پیشروترین هیات‌های آبرسانی به روستاهای تشنه سیستان و بلوچستان نشسته است. یحیی دنیاگرد، مسؤول قرارگاه فعالیت‌هایشان را برای ما شرح می‌دهد.

هیات شما مسؤولیت آبرسانی به چند روستا را قبول کرده است؟

متعهد شدیم آبرسانی به شش روستا در بخش کنارک شهرستان چابهار را با ۲۰۰۰ نفر جمعیت به سرانجام برسانیم. این روستاها در اطراف یک خط اصلی لوله انتقال آب به شهر کنارک بودند اما هیچ انشعابی از خط لوله برای تامین آب آنها گرفته نشده بود و ما با تامین هزینه و خرید ۲۱۰۰ متر لوله و اتصالات با حمایت و همکاری جدی فرمانداری و اداره آبفای کنارک، آب خط لوله اصلی را به شش روستا رساندیم. من همین ابتدای صحبت از آقای محمودی، فرماندار کنارک و مهندس دیده‌ور، رئیس اداره آبفا قدردانی می‌کنم که جهادگرانه پای کار آمدند و ما را تنها نگذاشتند، چون کار کردن با مسؤولان سیستان و بلوچستان حقیقتا کار سختی است و این گلایه همه جهادگرانی است که در منطقه مشغول فعالیت هستند.

و نام این شش روستا که از این پس به یمن همت شما آب شرب سالم خواهند داشت؟

روستاهای جد، شاهی‌جات، مرادی‌کشک، جوزدر، باوریدن و بقانلو که همه در یک مسیر در حاشیه شهر کنارک هستند.

اجرای طرح آبرسانی به این شش روستا چقدر برایتان آب خورد و این هزینه را از کجا تامین کردید؟

هزینه‌ای که تاکنون برای خرید لوله‌ها و اتصالات صرف شده، ۷۰ میلیون تومان بود که عمده آن را حجت‌الاسلام مجتبی روحانی، امام جمعه بابل متقبل شد. البته ده میلیون تومان دیگر هم نیاز داریم زیرا بیل مکانیکی مورد استفاده در منطقه خراب شده و هزینه تعمیر و تجهیز امکانات را هم از ابتدا خودمان متعهد شده بودیم. البته هزینه آبرسانی برای این روستاها سبک درآمد، زیرا اداره آبفای کنارک خودش پای کار بود و عملیات لوله‌گذاری را با هزینه و نیروهای خودش انجام داد.

الان آب شرب از طریق این خطوط انتقال به مردم ۶ روستای مذکور رسیده است؟

تا آنجا که خبر دارم و اداره آبفا به ما اطلاع دادند کار لوله‌گذاری تا همین چند روز پیش به پایان رسیده و آب یا به روستاها رسیده یا امروز و فردا خواهد رسید. خودم هم البته برای سرکشی تا چند روز آینده به کنارک می‌روم.

روستاها را چطور شناسایی کردید؟

ما عملیات اجرایی آبرسانی را از حدود سه ماه پیش شروع کردیم، اما کار شناسایی روستاها پیشتر از آن توسط دکتر حجت رحیمی، مسؤول گروه جهادی ملکوم ایکس که از ابتدای سیل بلوچستان در منطقه حضور دارند، انجام شده بود. درواقع نه‌تنها کار شناسایی روستاهای محروم از آب، که هماهنگی با مسؤولان برای اجرای طرح آبرسانی و خدمات‌رسانی به روستاهای محروم این خطه را هم مدیون همت بلند ایشان هستیم. دکتر رحیمی بواسطه همین فعالیت‌های گسترده‌شان در منطقه، نماینده کل هیات‌های مذهبی کشور (خیمه میان‌دار خدمت) هم هستند و هماهنگی با هیات‌ها برعهده ایشان است.

آب که به شش روستا برسد، درواقع کار شما هم در منطقه به پایان می‌رسد؟

راستش نه، همین حالا یکی از خیرین که متوجه نوع کار ما در منطقه شده، آمده پای کار و صد میلیون تومان گذاشته وسط و ما به دنبال شناسایی چند روستای دیگر در بخش کنارک یا دشتیاری هستیم تا طرح آبرسانی را در آنجا شروع کنیم. تا زمانی که خیرین و مردم و مسؤولان پای کار باشند، ما در منطقه می‌مانیم و روی تعهد خود برای رساندن آب شرب به هموطنان بلوچ هستیم.

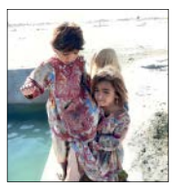

جلوه‌ای زیبا از وحدت شیعه و سنی

فعالیت جهادی در بلوچستان خاطرات زیبایی را برای جهادگران رقم زده است. شعبانی، مسؤول خیمه میان‌دار خدمت دراین‌باره می‌گوید: وقتی در ماجرای سیل ورود کردیم یک گروه جهادی مشترک از بچه هیاتی‌ها و اهالی بومی و سنی منطقه تشکیل دادیم به نام گروه جهادی محمد رسول‌ا...؛ گروهی که تا همین الان در منطقه فعال است و همه اعضایش کنار هم کار می‌کنند و در واقع خط مقدم ما برای فعالیت آبرسانی به منطقه، مردم بومی و اهل سنت هستند. این همکاری و رفاقت به حدی است که شیعه و سنی با هم نماز می‌خوانند و حتی در ایام عیدغدیر همین بچه‌ها به طور مشترک در منطقه غذا توزیع می‌کردند. تماشای جلوه‌هایی از همکاری و زندگی و نشست و برخاست صمیمانه بین اهل سنت و شیعه، یکی از زیباترین خاطراتی است که از فعالیت چندماهه در خطه بلوچستان در ذهن من جای گرفته؛ جلوه‌ای واقعی از وحدت و یکپارچگی، آن هم زمانی که دشمن اصرار به وجود جدایی میان ما دارد و تلاش می‌کند ما را در فضایی سرد و تفرقه‌آمیز نشان دهد.

چند سال قبل یکی از کودکان روستای عیسی‌بازار در منطقه پلان چابهار در این هوتک غرق شدند

عکس: فاطمه مرادزاده

هیات‌های مذهبی سراسر کشور در یک گروه جهادی بزرگ دور هم جمع و متعهد شده‌اند به روستاهای بی‌آب سیستان و بلوچستان آبرسانی کنند

با ساقی العطاشا اربعینی شویم

فاطمه مرادزاده

ایران

هیاتی هستند؛ اهل روضه، اهل دل، اهل درد؛ بیشتر از هر دردی هم آشنا به درد عطش و بی‌آبی‌اند؛ همان دردی که در هر روضه و سوگواری، نوحه العطش العطش می‌شود؛ جاری روی زبان‌شان یا دریای اشکی توی چشمان‌شان.... اصلا انگار سوز عطش کربلای ۶۱ هجری که جاری شده در روح زمان، به سینه آنها هم نقبی زده و گدازه‌هایش در گوشه‌ای از قلب‌شان آتشی به‌پاکرده؛ همین است که هرجا قصه تشنگی و بی‌آبی می‌شنوند سراسیمه و بی‌تاب می‌شوند و در تکاپوی آبرسانی به جان‌های تشنه.

حکایت، حکایت بچه هیاتی‌هاست؛ بچه‌های روضه؛ بچه‌هایی که عهد کرده‌اند سوگواری‌شان برای سیدالشهدا و مصیبت عظمای کربلا در حصار شعر و شور نماند و پا به دنیای شعور بگذارد؛ به عالم واقع؛ به عرصه جهاد و دستگیری از محرومان امروز، تا فریاد دادخواهی‌شان همچون دادخواهی هل من ناصر ینصرنی اباعبدا... روی زمین نماند. همین است که وقتی فریاد العطش مردم صبور آبادان در خرداد ۹۷ به گوش‌شان رسید، با راه‌اندازی پویش یا ساقی العطاشا به کمک آنها شتافتند و از زمستان سال گذشته هم پویش یا ساقی العطاشای ۲ را کلید زدند؛ پویشی که قرار است به روستاهای بی‌آب و محروم ایران در دورترین و جنوبی‌ترین نقاط سیستان و بلوچستان آب شرب برساند؛ آبی که همیشه از مردمان آن خطه ساحلی دریغ شده است.

سیل دی‌ماه گذشته یک تجربه مشترک به همه جهادی‌هایی داد که خود را به سیستان و بلوچستان رساندند تا گل‌ولای از خانه و زندگی هموطنان بلوچ بروبند؛ تجربه مشترک اما تلخ بود؛ تلخ‌تر از حد تصور؛ خانه و زندگی‌ای در کار نبود که گل‌ولای از روی آن پاک و شسته شود. این تجربه، حاصل پاگذاشتن به مناطقی در دشتیاری، کنارک، پلان، زرآباد و بخش مرکزی چابهار در شهرستان چابهار؛ جنوبی‌ترین شهرستان استان سیستان و بلوچستان بود؛ شهرستانی که از شمال به شهرستان‌های محروم سرباز و نیک‌شهر و از جنوب به آب‌های آزاد تکیه داده است؛ شهرستانی که عمده جمعیت آن در مناطق روستایی متمرکزند؛ روستاهایی پرت و دورافتاده و گاه محروم از امکانات و نیازهای اولیه زندگی؛ روستاهایی با خانه‌هایی کپری، یا تک‌اتاق‌های کوچک سیمانی خالی و عریان از اسباب و اثاثیه.... درواقع زندگی بیشتر مردمان بلوچ خطه جنوبی سیستان و بلوچستان هیچ شباهتی به آنچه ما از زندگی می‌دانیم و می‌شناسیم ندارد؛ سرپناه‌هایی بی‌حفاظ و ناایمن، بدون اسباب و اثاثیه، بدون سرویس‌های بهداشتی و حمام و آب شرب؛ یک نوع زندگی متفاوت که گویا سیل دی‌ماه گذشته سراغش را گرفته بود تا به دنبال خود پای رسانه‌ها، جهادی‌ها و نوعدوستانی را به آنجا باز کند که باوجود همه فعالیت‌های خیرخواهانه و جهادی سخت و سنگینی که در نقاط دور و نزدیک کشور داشتند، نظیر این زندگی را هنوز نه دیده و نه شنیده بودند. سیل اما پرده‌های حجاب و مستوری را کناری زد و هویت این خطه محروم را تمام‌وکمال به تماشا گذاشت و نیروهای جهادی را بر آن داشت به‌جای تلاش برای سیلاب‌زدایی از خانه‌ها و اثاثیه‌ای که نبود، هم‌وغم‌شان را ببرند سمت ساماندهی زندگی‌های بی‌سروسامان روستاییان و رفع نیاز و محرومیت آنها و در راس آن تهیه آب شرب سالم و بهداشتی که جای خالی‌اش باعث رونق‌گرفتن هوتک‌ها شده است؛ آبگیرهای اطراف روستا با آبی راکد، تیره، بدبو و بدطعم.

> زندگی برخی مردمان بلوچ خطه جنوبی سیستان و بلوچستان هیچ شباهتی به آنچه ما از زندگی می‌دانیم و می‌شناسیم ندارد؛ سرپناه‌هایی بی‌حفاظ و ناایمن، بدون اسباب و اثاثیه، بدون سرویس‌های بهداشتی و حمام و آب شرب

سیل زمستان گذشته پای گروه‌های جهادی متعددی را به مناطق جنوبی سیستان و بلوچستان باز کرده بود و یکی از آن گروه‌ها، بازوی اجرایی و جهادی جامه ایمانی مشعر (حلقه مرکزی هیات‌های مذهبی سراسر کشور) موسوم به خیمه میان‌دار خدمت بود که طرح آبرسانی خود به منطقه را از همان زمان با نام ساقی العطاشای ۲ کلید زد.

این سرزمین عجیب

هادی شعبانی، مسؤول خیمه میاندار خدمت (هیات حسینی خدمت‌رسان کشور) است که ورودشان به بحث آبرسانی به روستاهای محروم و بی‌آب بلوچستان را این‌گونه برایمان شرح می‌دهد: بچه‌های هیاتی پیش از ورود به بلوچستان تجربه امدادرسانی در سیل گلستان، لرستان و خوزستان را داشتند اما بلوچستان همه را شگفت‌زده کرد؛ رفته بودند خانه و زندگی و وسایل مردم را از گل و لای تمیز کنند، اما با خانه‌هایی تهی از هرگونه اسباب و وسایل زندگی مواجه شدند؛ حتی می‌شود گفت اصلا خانه‌ای وجود نداشت و هرچه بود یا کپر بود یا اتاقک‌هایی به اسم خانه. غصه بزرگی بود؛ غصه‌ای که سیل در دل هیاتی‌ها کاشت؛ سیلی که انگار آمده بود تا چهره واقعی استضعاف منطقه را به همه مردم ایران نشان دهد. سیل کار خودش را کرد و بچه هیاتی‌ها پای خدمت‌رسانی به مردم منطقه ایستادند و ثمره‌اش در وهله اول شد انبوه کمک‌های مردمی که در چند ماه اول بعد از سیل به‌دست هموطنان بلوچ رسید و در وهله بعدی یک حرکت ریشه‌ای و ماندگار.

آب سالم؛ مهم‌ترین نیاز

خانه‌ای که نبود، اسباب و اثاثیه‌ای که وجود نداشت و عطر خوش زندگی که به مشام ساکنان آن سرزمین نرسیده بود و مهم‌تر از همه، آب گوارایی که گلوهای زیادی در حسرتش پیر شده بود. نیازها و کمبودها یکی دو تا نبودند، میانشان اما نبود آب شرب و سالم در ۱۳۰۰ روستای استان، بیش از همه جان هیاتی‌های اهل روضه سیدالشهدا را به‌درد آورده بود، همین هم شد که در منطقه ماندگار شدند و پویش بزرگ یا ساقی العطاشای ۲ را راه‌اندازی کردند به این امید که با اجرای شبکه‌های لوله‌کشی و انتقال آب از طریق این شبکه، گلوی تشنه روستاها را با آب گوارا تازه کنند: فاز اول پویش ساقی العطاشای ۲ با هدف آبرسانی به ۷۲ روستا تا پایان محرم و صفر طراحی و اجرایی شد؛ ۷۲ روستا از ۱۳۰۰ روستایی که از آب لوله‌کشی محرومند و آب مورد نیازشان از طریق سقایی تامین می‌شود؛ روشی که نتوانسته رضایت مردم را تامین کند، چراکه به‌دلایلی همچون نبود جاده دسترسی، این آب یا به‌موقع نمی‌رسد، یا به بعضی روستاها اصلا نمی‌رسد و درنهایت مردم مجبور می‌شوند از آب هوتک (آبگیرهای محلی) استفاده کنند که آبی گل‌آلوده و ناسالم و مملو از میکروب و باکتری است و روستاییان زیادی با مصرف آن به بیماری‌های پوستی دچار شده‌اند.

مشکل را ریشه‌ای حل می‌کنیم

پویش یا ساقی العطاشای ۲ آن‌طور که شعبانی می‌گوید به‌دنبال آن است که مشکل بی‌آبی روستاهای بلوچستان را ریشه‌ای و ترجیحا با کمک بخش دولتی و مسؤولان محلی برطرف کند؛ مشکلی که حل آن فقط کمی همت و اراده می‌خواهد چراکه بلوچستان به گواه همین سیل‌های گاه و بیگاه و هوتک‌های بی‌شمارش، سرزمین بی‌آبی نیست و با احداث شبکه لوله‌کشی و انتقال آب‌های انباشت‌شده در پشت سد یا سفره‌های زیرزمینی، یا حتی جانمایی دستگاه‌های تصفیه و فیلترهای خانگی می‌توان به‌راحتی آب شرب سالم و بهداشتی را در اختیار مردمانش قرار داد تا مجبور نشوند برای برداشت آب‌های غیربهداشتی از هوتک، گاها فرزندانشان را به قربانگاه گاندوها (تمساح‌های محلی) بفرستند و پیکر بی‌جان، یا بی‌دست و بی‌پای آنها را از لای آواره‌های تیزگاندوها بیرون بکشند. مسؤول خیمه میاندار خدمت تاکید می‌کند که هرجا نتوانیم مشکل بی‌آبی مردم را ریشه‌ای حل کنیم، از روش دوم یعنی روش موقتی که خرید و هدیه دستگاه فیلتر به روستاییان است، استفاده می‌کنیم. منظور شعبانی از دستگاه فیلتر و تصفیه آب، یک ظرف کلمن‌مانند سرامیکی است که چندی پیش توسط بچه‌های پارک علم و فناوری خراسان شمالی اختراع شده و به ثبت رسیده؛ یک فیلتر آنتی‌باکتریال نانویی که با یک‌سوم هزینه یک دستگاه آب تصفیه‌کن معمولی و قابلیت دوبرابری تصفیه آب و بهره‌وری دو ساله، قابل خریداری و رساندن به دست اهالی روستاهای محروم از آب است. خرید همین وسیله ساده تصفیه آب هم البته هزینه می‌خواهد و باید حمایت جدی مسؤولان و نیکوکاران پشت آن باشد که به‌گفته شعبانی هنوز از حضور مسؤولان در این عرصه خبری نیست، هرچند او تاکید می‌کند اگر مشکل آب مردم منطقه به‌هر دلیل ریشه‌ای حل نشود، چاره‌ای جز توسل به روش موقت یعنی خرید فیلترهای تصفیه آب نیست و اینجاست که او از مردم خیر تقاضا می‌کند برای رفع بحران بی‌آبی مردم نجیب بلوچ نیکوکارانه پای کار بیایند و با کمک‌های مالی خود گروه‌های جهادی حاضر در منطقه را یاری کنند، چراکه هم مشکل آب به روش ریشه‌ای و هم خرید دستگاه فیلتر که از قرار هر دستگاه ۱۲۰ هزار تومان هزینه دارد و برای تولید انبوه آن نیاز به ایجاد کارگاهی بزرگ با بودجه‌ای کلان است در کنار کار جهادی، پشتوانه مالی نیاز است.

۱۰ روستای خوش‌شانس تا امروز

وقتی صحبت از حل ریشه‌ای مشکل بی‌آبی روستاییان شهرستان چابهار به میان می‌آید، چند گزینه مطرح می‌شود. اول جانمایی خطوط شبکه آبرسانی از پشت سد و منابع آبی به روستاهایی که اصلا شبکه آبرسانی ندارند. دوم، مرمت شبکه آبرسانی روستاییانی که فرسوده و غیرقابل استفاده شده و درنهایت تقویت دستگاه پمپاژ مناطقی که قابلیت پمپاژ آب به روستاها را از دست داده‌اند و آن‌طور که شعبانی، مسؤول خیمه میاندار خدمت به ما می‌گوید بچه هیاتی‌های سراسر کشور تاکنون مشکل ۱۰ روستا با جمعیتی بیش از ۵۰۰۰ نفر را به صورت ریشه‌ای حل کرده‌اند، به این ترتیب که با اجرای پنج کیلومتر خط لوله، آب شرب به روستای گتی رسانده‌اند. با تقویت پمپاژ شبکه آبرسانی به سه روستای شمسه‌سر، گوریات و گودن جدید جریان آب را در شبکه آبرسانی این روستاها با بیش از ۱۵۰۰ نفر جمعیت دوباره برقرار کرده‌اند. همچنین لوله‌گذاری برای انتقال آب به شش روستای جد، شاهی‌جات، مرادی‌کشک، جوزدر، باوریدن و بقانلو با جمعیت حدود ۲۰۰۰ نفر را هم آغاز کرده‌اند که تا این لحظه پیشرفت ۸۰ درصدی داشته است. خلاصه این‌که می‌خواهند تا پایان ماه صفر آب سالم و بهداشتی و گوارا، گلوی اهالی ۲۰ روستا را تر و جانشان را تازه کند. در کنار همه اینها قرار است کار آبرسانی به روستاهای نوازن‌خرم، جان‌محمد درکاله و باقرآباد هم در ایام اربعین آغاز شود. شعبانی یادآور می‌شود تمام هیئات میاندار خدمت درگیر این پویش هستند، اما هیئاتی چون شهدای گمنام ملارد، سجادیه بابل، شیفتگان اهل‌بیت (ع) زاهدان، بیت‌الاحزان همدان، رهپویان وصال شیراز و یامهدی واوان تاکنون در حضور در منطقه و اجرای طرح پیشتاز بوده و مابقی هیئات نیز در حال آماده‌سازی شرایط و امکانات برای آبرسانی به سایر روستاها هستند.

مسؤولان، جهادی پای کار بیایند

این روزها پویش‌های زیادی راه افتاده که از هموطنان می‌خواهد هزینه سفر لغو شده اربعین خود را صرف کمک به محرومان نقاط مختلف کشور کنند، اما تا مسؤولان استانی و محلی پای کار نیایند، ظاهرا کمک مردم به‌تنهایی کارساز نخواهد بود. شعبانی می‌گوید این استان هم مسؤول دغدغه‌مند و حامی و پای کار دارد و هم مسؤول بی‌دغدغه، اما از آنجا که سیستان و بلوچستان به لحاظ ظاهری از توسعه لازم برخوردار نیست، می‌طلبد مسؤولانش نسبت به سایر استان‌ها بیش از حد معمول پای کار باشند و جهادی کار کنند.

هوتک

به یاد ساقی دشت کربلا

از هادی شعبانی درباره عنوانی که برای پویش آبرسانی‌شان انتخاب کرده‌اند، یعنی ساقی العطاشا می‌پرسیم و او می‌گوید: عنوان عطش به نوعی گره خورده با نام مبارک ابوالفضل العباس و از آنجا که اعضای این گروه جهادی، بچه‌های هیاتی هستند و یک عمر پای روضه‌های عطش اباعبدا... و ابوالفضل العباس اشک ریخته و مفهوم عطش و تشنگی برایشان نزدیک به ذهن و ملموس‌تر است، نام فعالیت‌های جهادی‌مان که با آب ارتباط دارد را ساقی العطاشا گذاشتیم به این امید که حضرت عباس خودش کمک حالمان باشد. مدیر خیمه میاندار درخصوص طرح لوگوی پویش یا ساقی العطاشا هم می‌گوید در این حرکت هرکسی به نوعی خودش را درگیر کرده و طراحی تمام پوسترها و موشن گرافیک‌های گروه، زحمت هنرمندان خانه طراحان است.

جهاد تحت لوای خیمه

سال‌هاست هیات‌های مذهبی سراسر کشور تحت یک مدیریت نظام‌مند و صمیمانه با عنوان جامعه ایمانی مشعر گرد هم آمده‌اند و فعالیت‌های مذهبی‌شان را هماهنگ و سازمان‌یافته پیش می‌برند. از چند سال پیش و با هدف بهره‌وری از ظرفیت بزرگ هیات‌ها به منظور خدمت‌رسانی اجتماعی به مردم و مستضعفان (در کنار اجرای شعائر مذهبی) اما یک حلقه به این هسته مرکزی افزوده شد به نام خیمه میاندار خدمت. درواقع ۱۱۱۰ هیات جهادی یا هیات خدمت‌رسان در سراسر کشور وجود دارد که دارای خیریه یا موکب اربعینی هستند یا صندوق قرض‌الحسنه دارند. این هیات‌های جهادی در کنار مراسم هفتگی مذهبی خود با مدد از ظرفیت خیریه‌ای خود یاری‌رسان محرومان در محلات خود یا سراسر کشور هستند و همه آنها تحت لوای یک هسته مرکزی با عنوان خیمه میاندار خدمت فعالیت می‌کنند. خیمه میاندار خدمت فعالیت جهادی خود را عملا از سال ۹۷ و زلزله کرمانشاه آغاز کرد و هیاتی‌های سراسر کشور به صورت جمعی و نظام‌یافته، با تجمیع کمک‌های مردمی پراکنده و با پویش هر هیات یک روستا به کمک و امدادرسانی به زلزله‌زدگان شتافتند که ثمره‌اش شد ساخت بیش از ۲۰۰ خانه و تحویل کلید آنها به هموطنان زلزله زده سرپل ذهابی.

آبرسانی به روستاهای آبادان دومین خدمت‌رسانی میاندار خدمت بود. تیرماه ۹۷ بحران آب شور و کم‌فشار دامن روستاهای آبادان را گرفت و اگرچه قرار بود طرح آبرسانی غدیر آب شرب سالم و تصفیه شده به آبادانی‌ها برساند، اما برای به نتیجه رسیدن این طرح در بهترین حالت ممکن سه تا چهار ماه زمان نیاز بود؛ همین شد که هیاتی‌ها وارد میدان شدند و در کمتر از دو هفته کار غیرممکن را ممکن کرده و تحت پویش یا ساقی العطاشای ۱، برای ۷۲ روستای تشنه در آبادان مخزن آب تهیه و تا خط لوله غدیر آماده و آب شرب پایدار در مدار قرار بگیرد، آب مورد نیاز آنها را تامین کردند.

سیل فروردین ۹۸ دوباره پای هیاتی‌ها را به شهرها و روستاهای بحران‌زده کشاند و آنها با عنوان سین هشتم خود را به دل سیلاب گلستان و خوزستان و لرستان زدند. از تمیزکاری و امدادرسانی مقدماتی شروع کردند و پای کار ایستادند تا همین حالا که یکی از ثمرات جهادشان شده ساخت یک روستای جدید در بالادست روستای چم‌مهر لرستان و ساخت روستایی دیگر به جای روستای چم رود که هر دو روستا با جریان سیل به کلی شسته و تخریب شده بود. حلقه میاندار خدمت در بحث کرونا هم وارد میدان شد و خدمت به بیماران کرونایی را با پویش خادمان سلامت دنبال کرد و پیوندش داد به رزمایش همدلی که در ماه رمضان رقم خورد و نزدیک ۲۰۰ میلیون تومان کمک‌های مردمی را در قالب ارزاق میان مردم سراسر کشور توزیع کرد.

همه این خدمات اجتماعی و امدادی در حالی است که هر هیات در محله و منطقه خود هم ورود کرده و مشکلات منطقه را به صورت نظام‌مند پیگیری و رفع می‌کند؛ به این معنا که هیات‌ها فقط به اجرای شعائر اسلامی و مذهبی و نوحه‌سرایی بسنده نکرده و مسؤولیت رفع محرومیت در محلات خودشان را هم به عهده گرفته‌اند. و شاید همین شور و شعور مذهبی پای این هیات‌ها را به محروم‌ترین مناطق سیستان و بلوچستان باز کرد و پایه‌گذار پویش بزرگ یا ساقی العطاشای ۲ شد که قرار است تا آخر ماه صفر ۱۵ تا ۲۰ روستا را آبرسانی کند.